

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Ex Libellis Porrectis A Presbyteris & diaconis, qui transmissi sunt ab
episcopis & clericis & monachis, & ceteris magnae Armeniae, & Persidis, &
aliis gentibus, Proclo sanctissimo episcopo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

per Filium locutus est nobis Deus & Pater: esse vero istum dicit assumptum hominem, nullam habente Deo Verbo ad hoc dictum communionem. Quomodo igitur non omnibus manifesta est aduersus beatum Paulum calumnia, magis vero ipsius veritatis accusatio? nec enim sic intellexit Spiritum sanctum habens Apostolus. Iterum vero deriuat dogmatum rectitudinem ad suam placentiam aduersarius.

EX LIBELLIS PORRECTIS A PRESBYTERIS

& diaconis, qui transmissi sunt ab episcopis & clericis & monachis, & ceteris magnæ Armeniæ, & Persidis, & aliis gentibus, Proclo sanctissimo episcopo Constantinopolitanae ciuitatis.

FVIT aliquis pestifer homo, magis autem fera, hominis habens formam diabolicam, mentito nomine Theodorus, qui schema & nomen episcopi habuit, in angulo & ignobili loco orbis terrarum latitans, in Mopsuesteno secunda Ciliciæ vili opido, vere quidem & principaliter a Paulo Samosateno descendens, licet Photino & ceteris hæresiarchis in libro de incarnatione Domini nostri Iesu Christi, in toto suo proposito ipsis verbis inueniatur vsus, & si quid peius. Iste per machinationem & audaciam & errorem diaboli volebat omnes homines acuta sua sicut colubri lingua, & veneno quod sub lingua aspidis est, deperire. Et interim quidem retinebatur suo latibulo, timens potestatem eorum qui a magno Deo & saluatore nostro Iesu Christo acceperunt calcare supra colubros, & scorpios, & omnes vires inimici: dico autem sanctos apostolos, & qui consequenter ab his susceperunt, martyres, & confessores, & episcopos, & ceteros sanctos. Inuento autem, nescio quomodo, tempore, cœpit reperere, & extra fines suos, fiduciam gerens & in parécia ad eum non pertinente, tamquam eruditus sermocinator, & in Antiochia Syriæ in ecclesia alloquens, sic dixit: *Homo Iesus*. Quid est enim homo, quod memor es eius? *Apostolus autem, de Iesu dictum fuisse hoc, dixit: Eum enim, qui paulo minus ab angelis minoratus est, videmus, inquit, Iesum. Quid ergo? Homo Iesus similiter omnibus*

Luc. 10.

*Psal. 8.
Hebr. 2.*

hominibus, nullam habens differentiam ad homines eiusdem generis, præter ea quæ gratia ei dedit: gratia autem data, naturam non immutat: sed post mortis destructionem donauit ei Deus nomen supra omne nomen. *Qui donauit, Deus est: cui donauit,* *Philip. 2. Colof. 2. Apoc. 1.* homo Iesus Christus, primitiæ resurgentium. Est enim primogenitus ex mortuis. Ascendit ergo, & ad dexteram Patris sedet, & est supra omnia. O gratia, quæ super omnia data est Iesu. O gratia, quæ superauit omnium naturam. Qui est eiusdem mihi naturæ, super cælum demonstratus est, in dextera Patris sedet, & dico ad eum: Non una natura mea & tua? & tu quidem in cælo, ego autem in passionibus: & tu quidem supra omnem principatum & potestatem, ego autem in cæno. Sed audiam ad ea, quod bene complacuit in me Patri. Numquid dicit figmentum ei qui se finxit: *Rom. 9.* Quare sic me fecisti? Nihil habeo ad hoc quod dicam: sed mei fratres, qui eiusdem mihi matris filii sunt, dicunt mihi: Ne disiungas hominem & Deum, sed unum eundemque dic hominem. Dico connaturalem mihi, dico Deum. Si dixero connaturalem Deo, dico: Quomodo homo & Deus unum? Numquid una natura hominis & Dei, Domini & serui, factoris & facturæ? Homo homini consubstantialis, Deus autem Deo consubstantialis. Quomodo ergo Deus & homo unum per unitatem esse possunt? saluans, & qui saluatur? qui ante secula, & qui ex Maria apparuit? Sed uehementer doleo, quia mei fratres hæc mihi dicunt, ut loquar in ecclesia, quæ non est possibile dicere bene sapientes. Hæc ab impio Theodoro dicta posuerunt, & inferunt sic: Non qualemcumque autem tumultum ex impiissimis suis verbis ecclesiæ mouens, cognitus est huc atque illuc a rectitudine dogmatum declinans: nec enim recta via eius, qui peruersus est. Vnde multi clericorum fiduciam habuerunt eum conuincentes: & miserum autem Nestorium moueri, & rudiose, quæ ab eo dicta sunt, suscepisse: & alia multa perturbatio a populo facta est ex dissonantibus Christianorū ecclesiæ verbis eius, sicut continet epistola Ioannis Antiochiæ ad Nestorium. Multo autem tempore scilicet perseuerans Theodorus, persuasit multis & Nestorio, quod Christus Filius Dei uiui, qui de sancta uirgine Maria natus est, non est qui ex Patre natus Deus Verbum, consubstantialis genitori, sed homo pro quantitate suæ voluntatis ex Deo Verbo cooperationem suscipiens, & non prius meritis coniunctionem Dei Verbi, antequam im-

maculatus fieret, vt particeps fiat immaculationis, solius
 nominis filiationis & dominationis. *Quomodo enim, inquit,*
homo & Deus vnū per vnitatē esse potest? qui saluat, & qui salua-
tur? qui ante secula, & qui ex Maria apparuit? Dominus & ser-
*uus? factor & factura?** Ita & talia ipse Christi impugnator
 Theodorus ausus est dicere, & in suis conscriptis inseri fe-
 cit, fingens quasi contradicere Ario, & Eunomio, & Apol-
 linario, & non penitus Deo Verbo de substantia Dei Pa-
 tris genito dans aut secundum carnem de sancta virgine
 Maria natiuitatem, aut aliud aliquid de incarnatione &
 humanatione: sed Iesu Christo, qui & vnctus est, & par-
 ticipatur honorem, cuius particeps est propter ex Deo
 Verbo & vero & consubstantiali Filio preparationem si-
 bi factam, vt conuerteretur bene. Persuaso autem impio
 Nestorio vna cum aliis, gaudebat iam diabolus, quod per
 filium suum Theodorum persuasit multis & Nestorio er-
 roris seruire. Non est autem contentus quorundam in lo-
 cis Syriae perditione, sed volebat multo amplius terram
 comprehendere. Contigit autem istam ecclesiam viduam
 fieri, & nescimus ex quibus peccatis, aut quomodo obti-
 nuit episcopatū Nestorius quorundam circumuentione
 non habentium nec ex Deo accipientium gratiam: & po-
 testate abutens, exultabat sua impietate superare aucto-
 rem suum Theodorum. Miseratus autem Deus ecclesias,
 suscitauit multa contra eum, in quibus & humiles consti-
 tuti, nihil pretermisimus vsque ad mortem pro veritate
 certantes, sicut & in nostris contra Theodorum & scripta
 eius libellis ad Alexandrinum religiosissimum episcopum
 Cyrillum diximus, & in his quæ ad vestram dicimus bea-
 titudinem: & petimus, postquam isti perlecti fuerint,
 & illos perlegere, quatenus fiat vnitas vestra contra Theo-
 dorum, & sacrilega capitula & dogmata eius, & eorum
 qui similia sapiunt vel docent: & sicut Domino placuit
 condemnari manifeste & nominatim in Epheso ab vni-
 uersali Synodo sacrilegum Nestorium, sic per vos etiam
 antea condemnatum sine nomine, sacrilegiorem in varia
 impietate Theodorum nominatim condemnari, & eos
 qui secundum impiissimam eius expositionem hactenus
 in Syria & Cilicia sapiunt & docent.

Porrecta sunt autem & impia capitula ex Theodori

ANNO CHRISTI 553
 codicibus sanctæ memoriæ Proclo ab Armeniis, quorum multa in antelatis continentur. Ad tales igitur libellos Armeniorum rescribens sanctæ memoriæ Proclus, inter alia dogmata, de Theodoro & eius impietate dicit.

PROCLI SANCTÆ MEMORIÆ A TOMO
 ad Armenios scripto.

FUGIAMVS turbulentos & cœnosos fallaciæ riuos, se-
 ctas Deum impugnantes: dico Arii furorem diuiden-
 tem indiuiduam trinitatem, Eunomii audaciam circum-
 cludentem scientia incomprehensibilem naturam, Mace-
 donii rabiem separantem a deitate inseparabiliter procedentem Spiritum, & nouam istam & recentem blasphemiam, quæ Iudæorum multo amplius blasphemiam superat. Nam illi quidem cum qui est Filius, denegant, fraudantes ramo radicem: isti vero ei qui est, alterum introducunt, detrahentes sinceram naturam, utpote multa generantem. Dicamus ergo cum Paulo: *Christus est pax nostra, qui fecit utraque vnum.* Nam Iudæum & paganum per baptismum in vnum nouum creauit hominem, virtute veniens conuersatione distantia. Terreantur condemnatione nouæ impietatis inuentores: siquidem ea quæ distant, in consonantiam vnita sunt: qui autem vniuit, in dualitatem, quantum ad ipsos, diuisus est.

Habetur integer Gr. & Lat. in tomo 6. Concil. post Conc. Ephesinâ.

Ephes. 2.

Idem sanctus Proclus in eodem tomo ad Armenios scripto, aduersus eundem impium Theodorum.

Ista autem ad vestram direximus caritatem, ex vestris inuitati libellis, quos ad nos transmisistis, dicentes quosdam pestiferos & monstriloquos homines inuasisse provinciam vestram, volentes per malitiosa conscripta & obiectiones falsæ scientiæ, peruertere simplicem & sine machinatione orthodoxæ fidei pulcritudinem. Sed quæ sunt beati Pauli, iterum dico vobis: *Videte ne quis sit qui vos decipiat per philosophiam & inanem fallaciam, secundum traditionem vani consilii hominum, & non secundum Christum. Fundamentum enim aliud ponere nemo potest præter positum, quod est Christus Iesus.*

Colos. 2.

1. Cor. 3.